

Overweging Jacobuskerk Enschede

Zondag jaar A 28 mei 2023 – Pinksteren “Kom, o Geest”

Handelingen 2,1-11 / 1 Kor. 12,3b-7.12-13 / Joh. 20,19-23

Het is Pinksteren! De dag dat ik 19 jaar geleden gevormd werd. Een bijzondere dag voor mij dus. We denken aan Jezus, die op de avond van zijn opstanding al de heilige Geest meedeelt en over zijn leerlingen blies. Eigenlijk is Pasen dus al Pinksteren - De Paastijd is nu voorbij, maar Gods werken in ons nog niet! In *alle* talen maakt hij zich nu kenbaar!

Pinksteren als voltooiing van Pasen is een feest dat dus verbonden is en te maken heeft met opstanding, met bevrijding, met nieuw leven. Het herinnert aan de bevrijding uit Egypte, de bevrijding uit slavernij.

En daar worden we vandaag opnieuw toe geroepen: tot vrijheid.

En hoe vrij zijn wij tegenwoordig? Zijn ook wij niet vaak tot slaaf gemaakt? Van ons werk, van ons mobieltje, van consumeren - of juist gevangen in een harnas van angst – om bekommernis om inkomen, een dak boven ons hoofd, om warmte, rust en veiligheid?

Hoe krampachtig leven we, tasten we in duisternis naar licht, voelen we ons machteloos en afgesneden - Blijven we gericht op overleven en leven we niet echt, ten diepste - Verschuilen we ons achter muren, sluiten we ons op, sluiten we ons af van anderen, net als Maria en de leerlingen.

Gods almacht is groter dan de macht van geld en wapengekletter, van angst en bekommernis, van schijncomfort en schijnzekerheid. Gods Geest bevrijdt ons uit die ketenen, hij neemt de scheidsmuren weg en doet ons opveren, opstaan. Hij laat ons een andere wereld zien; een diepere dimensie van vervulling en zin - hij wil ons verbinden, samenbrengen, tot een eenheid smeden - tot één lichaam in Christus en gedrenkt met één Geest.

Pinksteren gaat over een God die zich laat kennen, die zich kenbaar en verstaanbaar maakt. Als de Schepper van nieuw leven ademt hij in ons, als de Christus die de dood overwint doet hij ons opstaan en als de heilige Geest inspireert en bemoedigt hij ons en zet ons in beweging.

God vindt de kleinste opening, breekt door muren en deuren en vensters. Bidden is onze manier om aan die deur of dat venster te kloppen. En wie klopt, daar wordt opengedaan. Want God luistert naar ons. God verstaat ons, begrijpt ons, ook als wij vertwijfeld zijn. Dat bewezen Maria en de apostelen, toen ze angstig bij elkaar zaten maar bleven bidden om kracht.

Pinksteren is een feest van openbaring. God openbaart zich in de Geest, in zijn spirit, zijn initiatief.

Daar waar wij buiten ons eigen ik durven te treden, openbaart God zich aan ons. Hij vuurt ons aan, maakt onze tongen los. Zoals Maria en de apostelen opstonden, naar buiten gingen en spraken over de vrede van God – die Blijde Boodschap dat God er voor ieder van ons is en van ieder van ons houdt. Waar we ook vandaan komen en hoe we ook zijn.

God is geen God van hocuspocus, dode taal en onbegrijpelijke dogma's. Maar een geheimvolle God, die dichtbij ons wil zijn, die zich openbaart in het alledaagse. In een troostend woord, een liefdevolle blik, een vriendelijk gebaar.

Een concrete God, in ons, zoals Jezus was, van vlees en bloed. Zo wil God ook in ons incarneren. Als wij ons voeden met zijn Woord, met brood en wijn en met hem in contact blijven door gebed, dan is het zijn Geest die ons doet bewegen, ontroeren, inspireren en vergeven.

God schijnt nu, deze vijftigste dag, als door een venster ons leven in. Van buiten naar binnen, van binnen naar buiten. Zodat we alles met nieuwe ogen zien, met nieuwe oren horen.

Dit venster biedt ons uitzicht op Gods genade. Uitzicht op zijn eeuwige schenken aan ons, uitzicht in situaties waarin wij geknecht zijn en waar God ons uit kan bevrijden, zodat uitzichtloosheid niet het einde is.

Laat ons bidden dat de heilige Geest dat venster opent en als een frisse wind door de hersenspinsels in ons hoofd waait, ons wakker schudt en ons buiten onszelf brengt. Enthousiast, zonder egoïsme, vrij van onze ikkigheid, vrij van angst en vol vertrouwen.

De heilige Geest zet ons in vuur en vlam. Laat God ons zo smeden - vormen naar zijn beeld. Dat vuur loutert ons, verlicht ons, maakt ons vruchtbaar, warm-hartig, licht-voetig en daagt ons uit. En dát vuur, dat mogen we doorgeven, daar worden we toe geroepen en dat mogen we uitroepen.

We zijn niet het *onderwerp* van ons leven, maar we *léven*. Van Gods adem, die wind die ons voortstuwt, de juiste weg op.

In alle tijden van verdorring komt de heilige Geest die ons weer doet sprankelen als frisse dauw - om droge grond te bevloeien, harde grond weer zacht en vruchtbaar te maken, dorre harten weer te laten opbloeien.

Hij is de mystieke liefde die ons openbreekt en één maakt. Hij is die overrompelende liefde, die pijn in ons hart, die ons in vuur en vlam zet. Hij geeft moed en kracht en maakt ons open – voor elkaar en naar elkaar.

En ja, wij lijden en worden soms geleefd, maar God breekt het geknakte riet niet. Hij geeft en vergeeft en scheidt telkens nieuwe kansen. God is Schepper!

Zo gebeurt God aan ons, elke dag. Ons leven is één ademtocht van God. Hij geeft ons leven en draagt ons leven.

Zo zijn ook zijn leerlingen en Maria opnieuw begonnen. Ze gingen naar buiten, voortgestuwd door een storm van liefde en geestdrift, vol van Gods Geest: enthousiast!

Met Pinksteren, het feest van de Heilige Geest, is de tijd van Gods vernieuwende liefde aangebroken. Een nieuw begin. Want God máákt alles nieuw. Met de Heilige Geest komen wij van stamelen tot spreken. Met wijsheid en inzicht, met raad en met sterkte, met kennis en vroomheid en met ontzag voor God.

Ook al gaat God ons verstand te boven; met de Heilige Geest, de Helper, en met Gods genade kunnen ook wij elkaar verstaan, met de taal van ons hart en zó van God getuigen. Met de Heilige Geest kunnen wij Gods Koninkrijk waar maken en één zijn en vrede brengen.

Wij zijn samen één lichaam en gedrenkt met de Geest. Dat is Gods kracht, Zijn kracht in ons. Zo brengt God ons heil, zo maakt hij ons heel. Zo vormen wij eenheid met elkaar. In geloof, hoop en liefde.

Amen.